

Resolució 888/2022, de 27 d'octubre**Número d'expedient de la Reclamació:** 591/2022**Administració reclamada:** Departament d'Economia i Hisenda**Informació reclamada:** Sol·licituds de pròrroga del servei de personal adscrit al Departament d'Economia i Hisenda.**Sentit de la resolució:** Estimació parcial

Resum: Tot i que la legislació catalana no recull com a causa d'inadmissibilitat el supòsit de les sol·licituds manifestament repetitives o abusives previst a l'article 18.1.e de la Llei bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), aquesta Comissió ve aplicant el criteri de considerar que el principi d'interdicció de l'abús de dret, establert com a principi general del dret civil pels articles 111-7 del Codi civil de Catalunya i 7 del Codi civil espanyol, és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, de manera que una sol·licitud d'informació abusiva podria ser vàlidament inadmesa. I per qualificar-se d'abusiva, cal acreditar que la sol·licitud d'informació es realitza amb el veritable ànim de causar perjudici a l'Administració i sense benefici en termes del dret d'accés per la persona sol·licitant. El Criteri 3/2016 del CTBG exigeix, doncs, per a què es pugui considerar una sol·licitud inadmissible per ser manifestament repetitiva, que reproduïxi una sol·licitud anterior que ja hagués estat satisfeta sense que hi hagi modificació de les dades lliurades, o que hagi estat desestimada o inadmesa per resolució administrativa, sempre que la desestimació o la inadmissió hagi estat avalada per l'òrgan de garantia, en aquest cas la GAIP, o pels Tribunals. Aquest criteri es considera adequat per interpretar el caràcter repetitiu de les sol·licituds d'informació en connexió amb el seu caràcter abusiu, en la mesura en què, d'una banda, sol·licitar novament informació ja obtinguda prèviament de l'administració comporta destinar recursos públics a la tasca de tramitació de la sol·licitud i d'elaboració de la seva resposta sense cap benefici per a la persona reclamant als efectes de la finalitat de la transparència, vist que ja disposa d'aquella informació; i de l'altra, suposa una redundància de procediments davant l'administració inútils al dret d'accés de la persona reclamant, vist que la improcedència d'obtenir-la ja està determinada, motivada i és decisió ferma revisada i avalada per l'òrgan independent de garantia o pels tribunals, de manera que la reiteració de la sol·licitud seria igualment abusiva. Aplicant aquest criteri a la sol·licitud objecte d'aquest procediment, se'n conclou que és parcialment repetitiva. Per tant, ha quedat acreditat a bastament davant d'aquesta Comissió, en aquest procediment i en els previs mantinguts per les mateixes parts en relació amb la mateixa informació, que la persona reclamant ja ha obtingut de l'administració aquesta mateixa informació i per al mateix període temporal, i per tant, no existeix un benefici per a la persona reclamant en obtenir-la de nou que justifiqui el perjudici per a l'administració de la tramitació de la nova sol·licitud i de la seva satisfacció de nou, el què comporta que la sol·licitud d'aquesta informació concreta s'hagi de qualificar d'abusiva i sigui procedent, en conseqüència, desestimar la reclamació parcialment i declarar ajustada a dret la resolució d'inadmissió del DEH en relació amb aquesta part del seu objecte. Pel que fa a la informació relativa a les denegacions de sol·licituds de perllongament de la vida laboral i les seves causes, tot i que va ser objecte d'una petició prèvia en el marc d'un procediment de reclamació patrimonial, no es pot considerar que concorre el caràcter repetitiu, no només per un criteri formal, vist que no es va sol·licitar ni resoldre en el marc d'un procediment d'accés a informació pública sinó en un procediment de reclamació patrimonial aliè a les regles de l'LTAIPBG, sinó també per un criteri material, atès que la informació no va ser lliurada a la persona reclamant i que la seva decisió administrativa de desestimació o inadmissió no ha estat objecte de

validació per aquesta Comissió. Certament, la persona reclamant va presentar reclamació contra la desestimació de la informació, però en ser extemporània, va ser inadmesa sense que aquesta Comissió s'hagi pronunciat sobre el fons de la petició d'informació d'aquesta informació i la seva adequació a l'LTAIPBG. No es donen, doncs, els requisits necessaris per considerar aquesta part de la sol·licitud objecte de reclamació manifestament repetitiva en abús de dret, i escau avaluar-ne ara la seva adequació a l'LTAIPBG. En el procediment de reclamació patrimonial, la DGFP al·legava que aquesta informació no quedava incorporada a l'aplicatiu de gestió de personal, en el què només hi constaven les autoritzacions ja lliurades a la persona reclamant, i que li resultaria complexa demanar aquesta informació i obtenir-la de tots els departaments. Però la sol·licitud actual està limitada al DEH, i no ha quedat acreditat que, dins l'àmbit d'aquest departament, el servei de personal no dugui un registre específic o no pugui extreure de manera automatitzada aplicant un filtre de cerca, les resolucions de la Direcció de Serveis desestimant motivadament una sol·licitud de perllongament de la vida laboral resoltes en aquell rang de dates. És plausible que es pugui, i si així fos, la sola tasca d'eliminació de les dades identificatives de la persona afectada de les resolucions de desestimació no es podria considerar una tasca complexa d'elaboració que fes inadmissible la sol·licitud d'informació. Fins i tot si no es pogués extreure aquesta informació de manera automatitzada i calgués anar manualment a cada expedient de sol·licitud de perllongament de vida laboral per extreure'n la resolució motivada de desestimació, només es podria qualificar de tasca complexa d'elaboració si pel volum d'expedients a analitzar i per la dotació de recursos humans disponibles al Departament quedés acreditada la desproporció de l'esforç en termes de recursos públics que es requeriria per satisfer la sol·licitud d'informació. Tenint en compte que correspon a l'administració la invocació d'aquesta causa d'inadmissió i la seva motivació i justificació adequada i suficient en la resolució d'inadmissió de la sol·licitud d'informació, sense que hi consti, i vist que no resulta evident i directament apreciable una desproporció de la tasca requerida al DEH per elaborar la informació, no és procedent apreciar d'ofici per part d'aquesta Comissió l'eventual complexitat de la tasca d'elaboració requerida per satisfer aquesta part de la sol·licitud.

Paraules clau: Generalitat. Personal. Vida laboral. Autoritzacions. Desestimacions. Reclamació contra inadmissió. Sol·licitud abusiva. Sol·licitud repetitiva. Tasca complexa d'elaboració.

Ponent: Elisabet Samarra Gallego

Mediador: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 16 de juny de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 591/2022, presentada contra el Departament d'Economia i Hisenda, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 10 de maig de 2022 la persona reclamant sol·licita al Departament d'Economia i Hisenda (DEH) la informació següent: "relació on consti les persones adscrites al Departament d'Economia i Hisenda des de l'any 2017 fins a 31 de gener de 2020 i el temps d'autorització i les seves pròrrogues relatives al perllongament en el servei actiu de la funció pública fins els 70 anys, que inclogui així mateix les causes i motivacions de les

autoritzacions i denegacions i de les seves pròrrogues, en el seu cas, per a tot aquest període que s'indica”.

3. El 10 de juny de 2022 el DEH inadmet la sol·licitud pel seu caràcter abusiu i reiteratiu, que considera contrari a la bona fe i a l'equitat. Aquesta resolució es fonamenta en el fet que la persona reclamant hauria fet diverses sol·licituds demanant més o menys la mateixa informació: sol·licitud de 2 de novembre de 2020, que demana la informació sobre autoritzacions de pròrrogues de vida laboral per a tot el personal de la Generalitat, i que va ser resolta per la Direcció General de la Funció Pública el 18 de novembre de 2020; petició de 5 de març de 2020 en el marc d'un procediment per responsabilitat patrimonial, que demana la mateixa informació sobre autoritzacions i denegacions de perllongament de la vida laboral de tot el personal de la Generalitat (resolució desestimària, impugnada a la GAIP, que inadmet la reclamació per extemporània); sol·licitud de 9 de novembre de 2021, que demana informació sobre autoritzacions de pròrrogues de vida laboral per a tot el personal de la Generalitat i va ser estimada parcialment per la Direcció General de la Funció Pública (la persona reclamant va reclamar contra la resolució davant la GAIP, que va desestimar la reclamació per manca de congruència). A partir d'aquests antecedents, el DEH fa les següents consideracions jurídiques: “El 14 d'octubre de 2021 la Comissió Interdepartamental de Transparència i Govern Obert (CITGO) va aprovar els criteris relatius a la inadmissibilitat de sol·licituds de dret d'accés a la informació pública contràries a l'equitat i a la bona fe i ha entès que "són contràries als principis de bona fe i equitat les sol·licituds d'accés que tinguin un caràcter repetitiu no justificat". Ha entès que una sol·licitud és repetitiva quan coincideix amb altres sol·licituds presentades anteriorment o simultàniament per la mateixa persona sol·licitant i amb identitat d'objecte o amb una modificació irrellevant, de tal manera que se sol·licita accés a la mateixa informació pública davant la mateixa Administració de la Generalitat o, en el seu cas, la mateixa entitat del seu sector públic, i sempre que l'Administració hagi resolt expressament les altres sol·licituds presentades anteriorment o simultàniament. Per tant, la reiteració pressuposa una doble coincidència: - objectiva: es demana accés a la mateixa informació. La identitat de la informació ha de ser exacta en la seva essència. - subjectiva: la mateixa persona sol·licitant, o la persona que la representi, demana la informació i correspon tramitar i resoldre la sol·licitud a l'Administració de la Generalitat, o bé a la mateixa entitat del seu sector públic. L'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat en tot cas amb la càrrega de treball que la seva atenció implica o suposa a l'òrgan o unitat competent, de forma que la seva gestió i resolució eviti l'entorpiment del funcionament ordinari de la unitat. Com s'ha posat de manifest en els fets antecedents, la petició que ara és objecte d'aquesta sol·licitud d'accés a la informació pública ja va ser demanada per l'interessat en la SAIP 495 (2 de novembre de 2020) i resolta sense que l'interessat s'hi hagués oposat. A

més, per la via indirecta d'un expedient de responsabilitat patrimonial en el que actuava com a persona interessada i en cap moment com a sol·licitant d'informació pública, va intentar de nou reobrir novament aquesta darrera via de l'accés a la informació pública per no haver actuat dins del termini que se li va conferir al seu moment contra la Resolució de la Direcció General de Funció Pública de 18 de novembre de 2020. No obstant això, la GAIP ja va resoldre la inadmissió de la reclamació per extemporània, per quant l'objecte de la petició de la persona reclamant ja havia estat tractat dins de la reclamació de responsabilitat patrimonial, com a sol·licitud de prova adreçada a la instructora en data 31 de juliol de 2020, i s'havia resolt expressament sobre aquesta qüestió. A la mateixa Resolució de la GAIP es posa de manifest que: "la resposta donada pel OVHE ha estat proporcional a la forma en què ha estat presentada la sol·licitud, és a dir, s'ha pronunciat i contestat a la persona reclamant en el si del mateix procediment de responsabilitat patrimonial en el que s'ha demanat la informació, amb els instruments jurídics propis del procediment en qüestió". Dels antecedents que s'han posat de manifest s'aprecia el caràcter abusiu i reiteratiu de les sol·licituds presentades per l'interessat, per quant és evident que existeix una identitat d'objecte quant a les diferents peticions sol·licitades pel mateix subjecte, i que aquesta reiteració pot ser considerada abusiva i es pot fonamentar la inadmissió de la petició, atès que es persegueix una finalitat diferent a la transparència, es a dir, fonamentalment causar un perjudici, alteració, obstrucció o paralització il·legítima del funcionament normal de l'òrgan o l'entitat a la qual s'adreça la sol·licitud. Així, la Llei 29/2002, de 30 de desembre, que regula la primera llei del Codi civil de Catalunya (articles 111-7 i 111-9), juntament amb l'article 7.2 del Codi civil espanyol preveuen, d'una banda, que en les relacions jurídiques privades s'han d'observar sempre les exigències de la bona fe i de l'honoradesa en els tractes, i d'altra, que els drets han d'exercitar-se conforme les exigències de la bona fe. Per tant, l'exercici del dret d'accés a la informació pública ha de respondre als principis de bona fe i equitat. Es pot acordar la inadmissió de les sol·licituds de reconeixement de drets no previstos en l'ordenament jurídic o que manifestament no tenen fonament d'acord amb l'article 88.5 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, i d'acord amb l'article 29 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i l'article 64 del Decret 8/2021, així com amb la reiterada doctrina emesa per la GAIP que estableixen que a l'hora d'acordar la inadmissió de la sol·licitud cal tenir en compte que la seva apreciació comporta no entrar en el fons de la sol·licitud, que s'arxiva, i requereix que l'òrgan competent per resoldre dicti una resolució expressa en aquest sentit, i ha de contenir la invocació de la causa d'inadmissió aplicada i la justificació de la seva aplicació al cas concret".

4. La Reclamació presentada el 16 de juny de 2022 qüestiona la resolució del DEH manifestant: "Per tant i com ha quedat manifestat amb aquest relat i com ja coneix aquesta Comissió, que hi ha intervingut anteriorment, i se'n desprèn de la resolució citada

anteriorment, en cap moment existeix dualtat i reiteracions de peticions, ja que es tracta d'una única petició, que per successius defectes procedimentals, no s'ha arribat mai a respondre, existint clarament una deixació del Departament d'Economia i Hisenda i una voluntat manifesta d'obstruir la informació sol·licitada, una vegada excusant-se en resolucions d'extemporaneïtat (que donen lloc al fer d'haver de tornar-les a demanar, i tant no poden ser considerades com a reiteratives) o amb l'excusa d'haver interposat un recurs contenciós administratiu per part de qui subscriu aquesta reclamació, l'objecte del qual és el mal funcionament de l'administració, en aquest cas el Departament de la Vicepresidència i Economia i Hisenda, actualment Departament d'Economia i Hisenda, i per tant no existeix un vincle directe ni indirecte entre aquest recurs i la petició d'informació. Cal dir a més que l'article 18.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, no exigeix motivació en cap cas per obtenir la informació sol·licitada. Quant al motiu que al·lega el Departament d'Economia i Hisenda per resoldre la inadmissió de la meua sol·licitud, tot dient "No admetre la sol·licitud d'accés a informació pública presentada el 10 de maig de 2022 per l'interessat per quant s'aprecia el caràcter abusiu i reiteratiu de la sol·licitud essent contrària als principis de la bona fe i l'equitat", cal dir que no és acceptable aquesta al·legació de ser contrària a la bona fe i l'equitat, per les següents raons: Bona fe. En tot cas l'Administració considera que no he actuat amb bona fe, és a dir amb mala fe. Haig de dir que sempre he actuat en les meves actuacions en defensa dels meus drets i interessos legítims. Per tant aquesta afirmació la considero gratuïta. I a la inversa, li correspon a l'administració actuar de bona fe com indica l'article 3.1 e) de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre de regim jurídic del sector públic quan ho expressa així com a principi general d'actuació de les administracions públiques. Equitat: Cal dir que aquesta es defineix, segons la doctrina científica, com: "la equidad se caracteriza por el uso de la imparcialidad para reconocer el derecho de cada uno, utilizando la equivalencia para ser iguales. Por otro lado, la equidad adapta la regla para un caso concreto con el fin de hacerlo más justo". Doncs bé, no s'entén aquesta afirmació de l'Administració quan al·lega aquesta manca, per part meua d'un suposada equitat, que en tot cas és obligació adoptar-la quan l'administració ha de resoldre alguna petició d'un particular, i en aquest cas encara no ho ha fet, amb successives elusions, i descuidant la seva obligació i responsabilitat, i contravenint el que determina l'article 9.2 de la Constitució quan esmenta que correspon als poders públics la remoció d'aquells obstacles que dificultin o restringeixin l'exercici dels drets i llibertats. Finalment, s'arriba a la conclusió que el Departament d'Economia i Hisenda o no disposa d'aquesta informació o la informació sol·licitada no pot justificar-la amb un emparament legal, i que ha estat adoptat arbitràriament i no subjecte a comportaments legals i objectius, fet al qual s'arriba davant del silenci obstruccionista". La persona reclamant fa referència en el seu escrit de Reclamació als antecedents que s'hi relacionen com són la Resolució de la GAIP 1061/2021, de 3 de desembre, per la qual

s'inadmet per extemporània la Reclamació número 889/2021, i la Resolució 334/2022, de 28 d'abril, per la qual es desestima la Reclamació número 180/2022.

5. El dia 27 de juny de 2022 la persona reclamant aporta, en resposta al requeriment d'esmena notificat en relació amb un altre procediment de Reclamació (573/2022) un escrit en el que posa de manifest, en relació amb la Reclamació 591/2022: "En data 15 de juny de 2022 vaig interposar Reclamació contra la Resolució del Departament d'Economia i Hisenda de data 10 de juny de 2022 per la qual s'inadmet la meva petició de dret d'accés a la informació pública de data 10 de maig de 2022, en considerar aquesta petició un abús. En la Reclamació interposada ja es va adjuntar documentació acreditativa del que afirmo en l'escrit i al qual em remeto. No obstant vull fer constatar que el motiu principal de la Reclamació és el meu desacord en la valoració que efectua el Departament citat, ja que en cap cas es pot fer la consideració d'abús per peticions reiterades, com es pot observar del relat que consta en l'escrit".
6. El 4 de juliol de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
7. El 4 de juliol de 2022 la GAIP comunica la Reclamació al DEH i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 22 de juliol de 2022 la GAIP rep l'informe del DEH, que substancialment reitera les consideracions de la resolució indicada a l'antecedent 3, amb major detall sobre les referències a les sol·licituds precedents amb el mateix o similar objecte. A continuació ofereix les següents consideracions jurídiques i conclusions: "a) Concepte d'informació pública als efectes del dret d'accés. L'article 2 c de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". L'article 53 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la

informació pública estableixen que aquest dret d'accés inclou tota la informació, qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions. La informació pública objecte del dret d'accés ha de ser temporalment preexistent a la presentació de la sol·licitud d'accés, amb independència de la data d'entrada en vigor de la Llei 19/2014, del 29 de desembre.

b) Criteris relatius a la inadmissibilitat de sol·licituds de dret d'accés a la informació pública contràries a l'equitat i a la bona fe. La Comissió Interdepartamental de Transparència i Govern Obert (CITGO) va aprovar el 14 d'octubre de 2021 els criteris relatius a la inadmissibilitat de sol·licituds de dret d'accés a la informació pública contràries a l'equitat i a la bona fe i ha entès que "són contràries als principis de bona fe i equitat les sol·licituds d'accés que tinguin un caràcter repetitiu no justificat". Ha entès que una sol·licitud és repetitiva quan coincideix amb altres sol·licituds presentades anteriorment o simultàniament per la mateixa persona sol·licitant i amb identitat d'objecte o amb una modificació irrellevant, de tal manera que se sol·licita accés a la mateixa informació pública davant la mateixa Administració de la Generalitat o, en el seu cas, la mateixa entitat del seu sector públic, i sempre que l'Administració hagi resolt expressament les altres sol·licituds presentades anteriorment o simultàniament. Per tant, la reiteració pressuposa una doble coincidència: -objectiva: es demana accés a la mateixa informació. La identitat de la informació ha de ser exacta en la seva essència. -subjectiva: la mateixa persona sol·licitant, o la persona que la representi, demana la informació i correspon tramitar i resoldre la sol·licitud a l'Administració de la Generalitat, o bé a la mateixa entitat del seu sector públic. L'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat en tot cas amb la càrrega de treball que la seva atenció implica o suposa a l'òrgan o unitat competent, de forma que la seva gestió i resolució eviti l'entorpiment del funcionament ordinari de la unitat. Així, dels antecedents i fonaments que s'han posat de manifest es va apreciar el caràcter abusiu i reiteratiu de les sol·licituds presentades pel Sr. XXX, atesa l'evidència existent entre les diferents peticions sol·licitades pel mateix subjecte, i es va fonamentar la inadmissió de la petició de la sol·licitud de 10 de maig de 2022, atès que es va entendre que el fonament perseguit era diferent a la transparència, és a dir, fonamentalment causar un perjudici, l'alteració, obstrucció o paralització il·legítima del funcionament normal de l'òrgan o l'entitat a la qual s'adreça la sol·licitud.

c) Inadmissibilitat de la reclamació. Com ja s'ha posat de manifest en els antecedents, les Reclamacions 889/2021 i 180/2022 interposades pel mateix subjecte a la GAIP van ser resoltes mitjançant les Resolucions número 1061/2021 i 334/2022. Així mateix, cal posar de manifest que en la reclamació que ara s'ha interposat contra la GAIP, la número 591/2022, el reclamant addueix que no se li ha facilitat la informació demanada en les

dues sol·licituds d'accés a la informació pública anteriors que van derivar en les dues reclamacions esmentades per quant: "per successius defectes procedimentals, no s'ha arribat mai a respondre, existint clarament una deixació del departament d'Economia i Hisenda i una voluntat manifesta d'obstruir la informació sol·licitada, una vegada excusant-se en resolucions d'extemporaneïtat (que donen lloc al fet d'haver de tornar-les a demanar, i per tant no poden ser considerades com reiteratives) o amb l'excusa d'haver interposat un recurs contenciós administratiu per part de qui subscriu aquesta reclamació, l'objecte del qual és el mal funcionament de l'administració, en aquest cas el Departament d'Economia i Hisenda i per tant, no existeix un vincle directe ni indirecte entre aquest recurs i la petició d'informació". No obstant, cal advertir que les afirmacions del reclamant disten del que és la realitat atès que com ja es va fer palès a la Reclamació número 889/2021 resolta amb la Resolució 1061/2021 l'ara reclamant ja va demanar "la informació reclamada en el marc d'un procediment de reclamació de responsabilitat patrimonial, i fins i tot ho ha fet indirectament, en exercici formal no del seu dret a la informació pública, sinó del de proposar prova que ostenten les persones interessades en un procediment administratiu. Per tant, la resposta donada pel DVHE ha estat proporcional a la forma en què ha estat presentada la sol·licitud, és a dir, s'ha pronunciat i contestat a la persona reclamant en el sí del mateix procediment de responsabilitat patrimonial en el que s'ha demanat la informació, amb els instruments jurídics propis del procediment en qüestió. Per tot l'exposat, se sol·licita que la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació declari la inadmissió de la reclamació pel següents motius: a) Les Reclamacions 889/2021 i 180/2022 interposades pel mateix subjecte a la GAIP ja van ser resoltes mitjançant les Resolucions número 1061/2021 i 334/2022. b) S'utilitza indegudament la via de la reclamació d'accés a la informació pública, per quant, en primer lloc es fa servir aquesta via per tornar a reobrir de nou unes peticions que ja havien estat tractades i resoltes, tant per la via indirecta d'un expedient de responsabilitat patrimonial on el peticionari actuava com a persona interessada com per la via d'accés a la informació pública.

Conclusions: Consegüentment, ens reiterem en la resolució d'inadmissió que ara és objecte de reclamació i es sol·licita a la GAIP que consideri, que d'acord amb els antecedents i consideracions formulades, la no admissió de la reclamació interposada en aplicació de l'article 33.2 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública".

9. El 9 de setembre de 2022 es convoca la primera sessió de mediació per al dia 20 de setembre de 2022 a les 9:30 hores.
10. El 19 de setembre de 2022 la persona reclamant sol·licita l'aplaçament de la mediació.

11. El dia 23 de setembre de 2022 es torna a convocar la primera sessió de mediació per al dia 5 d'octubre de 2022 a les 10:00 hores.
12. El dia 5 d'octubre de 2022 es celebra la primera sessió de mediació que finalitza sense que les parts assoleixin cap acord en relació amb l'objecte de la Reclamació 591/2022.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública adreçada a una administració de l'àmbit d'aplicació de l'LTAIPBG (article 3.1.a).

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar

límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

L'article 42.2 LTAIPBG estableix que les reclamacions es poden tramitar mitjançant un procediment de mediació, durant el qual se suspèn el còmput del termini de què disposa la GAIP per resoldre, i l'apartat 5 d'aquest precepte estableix el següent: “5. L'acord fruit de la mediació ha d'ésser aprovat pel reclamant, per l'Administració afectada i, si escau, pels tercers que hagin comparegut en el procediment. Aquest acord posa fi al procediment i en cap cas no pot ésser contrari a l'ordenament jurídic. 6. Si no s'accepta la mediació o no s'assoleix un acord en el termini d'un mes des que s'ha acceptat, la reclamació s'ha de tramitar per mitjà d'un procediment amb resolució de la Comissió, d'acord amb les normes reguladores dels recursos administratius”. De la seva banda, l'article 37 RGAIP disposa que “5. La persona mediadora pot donar per acabada la mediació en qualsevol moment per la manca de col·laboració de la persona sol·licitant o de les terceres persones afectades o quan consideri que no és possible assolir un acord entre les parts. El tancament d'aquest procediment s'ha de comunicar a totes les parts, de forma autònoma o quan se'ls informa de l'inici del procediment de resolució, d'acord amb l'article 46 d'aquest reglament”.

2. Manca d'acord en procediment de mediació

La persona reclamant va sol·licitar el procediment de mediació previst a l'article 42.2 LTAIPBG, però celebrada la sessió de mediació, no ha estat possible l'acord per finalitzar el procediment vist que les parts mantenien una discrepància en relació amb l'admissibilitat de la sol·licitud, motiu pel qual, la persona mediadora, d'acord amb l'article 42.6 LTAIPBG i 37.5 RGAIP, ha declarat finalitzat el procediment de mediació i la continuïtat de la reclamació pel procediment ordinari que finalitza amb la resolució d'aquesta Comissió sobre l'adequació a dret de la pretensió d'accés a la informació objecte d'aquest procediment, en els termes en què es va plantejar a la sol·licitud i congruentment a la reclamació, i sense que pugui entendre's

modificat, ampliat o reduït pels acords provisionals o parcials assolits per les parts en el marc de la sessió de mediació si finalment no esdevenen definitius i vinculants per les parts amb la signatura de l'acord de mediació.

3. Caràcter reiteratiu i abusi de la sol·licitud d'informació

La reclamació es presenta contra la inadmissió de la sol·licitud per ser reiterativa de sol·licituds anteriors.

Tot i que la legislació catalana no recull com a causa d'inadmissibilitat el supòsit de les sol·licituds manifestament repetitives o abusives previst a l'article 18.1.e de la Llei bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), aquesta Comissió ve aplicant el criteri de considerar que el principi d'interdicció de l'abús de dret, establert com a principi general del dret civil pels articles 111-7 del Codi civil de Catalunya i 7 del Codi civil espanyol, és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, de manera que una sol·licitud d'informació abusiva podria ser vàlidament inadmesa. I per qualificar-se d'abusiva, cal acreditar que la sol·licitud d'informació es realitza amb el veritable ànim de causar perjudici a l'Administració i sense benefici en termes del dret d'accés per la persona sol·licitant.

S'invoca per part del DEH el criteri de la CITGO d'acord amb el qual "són contràries als principis de bona fe i equitat les sol·licituds d'accés que tinguin un caràcter repetitiu no justificat", entenent que una sol·licitud és repetitiva quan coincideix amb altres sol·licituds presentades anteriorment o simultàniament per la mateixa persona sol·licitant i amb identitat d'objecte o amb una modificació irrellevant, de tal manera que se sol·licita accés a la mateixa informació pública davant la mateixa Administració de la Generalitat o, en el seu cas, la mateixa entitat del seu sector públic, i sempre que l'Administració hagi resolt expressament les altres sol·licituds presentades anteriorment o simultàniament. Per tant, la reiteració pressuposa una doble coincidència: - objectiva: es demana accés a la mateixa informació. La identitat de la informació ha de ser exacta en la seva essència. - subjectiva: la mateixa persona sol·licitant, o la persona que la representi, demana la informació i correspon tramitar i resoldre la sol·licitud a l'Administració de la Generalitat, o bé a la mateixa entitat del seu sector públic. L'exercici del dret d'accés ha de ser equilibrat i ponderat en tot cas amb la càrrega de treball que la seva atenció implica o suposa a l'òrgan o unitat competent, de forma que la seva gestió i resolució eviti l'entorpirament del funcionament ordinari de la unitat". Per tant, aquest criteri equipara la sol·licitud abusiva amb aquella que és repetitiva de manera injustificada i, o bé ja s'ha lliurat la informació, o bé ha estat resolta prèviament de manera denegatòria. Es tracta d'un criteri interpretatiu acordat en el marc d'una comissió interdepartamental de la Generalitat, sota l'impuls de la Secretaria de Govern Obert, en el marc de les seves competències de suport i coordinació dels òrgans actius de la Generalitat involucrats en l'atenció de les sol·licituds

d'informació pública, que no té rang normatiu ni un caràcter vinculant per aquesta Comissió, sens perjudici que tingui un indubtable valor pràctic de suport i homogeneïtzació de la interpretació corporativa de les normes vigents per part dels diferents òrgans de la Generalitat.

Tampoc és vinculant per aquesta Comissió els criteris interpretatius del Consejo de Transparencia y Buen Gobierno (CTBG), tot i que se'ls ha de reconèixer una major rellevància en la mesura en què no provenen d'un òrgan actiu de l'administració sotmès al control de la GAIP, sinó d'un òrgan independent de control i garantia del dret d'accés creat per la llei de transparència, amb funcions anàlogues a la GAIP. En relació amb la interpretació de l'article 18.1.e LTAIPBGE, el Criteri 3/2016 CTBG estableix, en el seu apartat 2.1 el següent:

“Una solicitud será MANIFIESTAMENTE repetitiva cuando de forma patente, clara y evidente:

- Coincida con otra u otras presentadas anteriormente por el mismo o los mismos solicitantes y hubiera sido rechazada por aplicación de alguno de los límites del artículo 14 o 15 de la LTAIBG o por concurrir alguna causa de inadmisión en los términos del artículo 18.

En todo caso, la repuesta debe haber adquirido firmeza por el transcurso de los plazos de reclamación o recurso contencioso-administrativo sin que éstos se hubieran interpuesto o cuando, habiéndose presentado, hubieran sido definitivamente resueltos y la denegación o inadmisión hubiese sido avalada por el Consejo de Transparencia y Buen Gobierno u órgano autonómico equivalente competente o por el órgano judicial correspondiente.

- Coincida con otra u otras presentadas anteriormente por el mismo o los mismos solicitantes y, habiéndose admitido a trámite, se hubiera ofrecido ya la información sin que hubiera existido ninguna modificación real o legal sobre los datos en su momento ofrecidos. En estos casos, deberá justificarse adecuadamente la ausencia de modificación de los datos inicialmente ofrecidos.

El solicitante o solicitantes conocieran de antemano el sentido de la resolución por habérsela comunicado en un procedimiento anterior por el órgano informante.

- *Coincidan con otra u otras dirigidas al mismo órgano en períodos de tiempo inferiores a los plazos de tramitación legalmente previstos, de tal forma que las solicitudes presentadas previamente no hubieran finalizado su tramitación.”*

El Criteri 3/2016 del CTBG exigeix, doncs, per a què es pugui considerar una sol·licitud inadmissible per ser manifestament repetitiva, que reproduïx una sol·licitud anterior que ja hagués estat satisfeta sense que hi hagi modificació de les dades lliurades, o que hagi estat desestimada o inadmesa per resolució administrativa, sempre que la desestimació o la inadmissió hagi estat avalada per l'òrgan de garantia, en aquest cas la GAIP, o pels Tribunals. Aquest criteri es considera adequat per interpretar el caràcter repetitiu de les sol·licituds d'informació en connexió amb el seu caràcter abusiu, en la mesura en què, d'una banda,

sol·licitar novament informació ja obtinguda prèviament de l'administració comporta destinar recursos públics a la tasca de tramitació de la sol·licitud i d'elaboració de la seva resposta sense cap benefici per a la persona reclamant als efectes de la finalitat de la transparència, vist que ja disposa d'aquella informació; i de l'altra, suposa una redundància de procediments davant l'administració inútils al dret d'accés de la persona reclamant, vist que la improcedència d'obtenir-la ja està determinada, motivada i és decisió ferma revisada i avalada per l'òrgan independent de garantia o dels tribunals, de manera que la reiteració de la sol·licitud seria igualment abusiva.

Aplicant aquest criteri a la sol·licitud objecte d'aquest procediment, se'n conclou que és parcialment repetitiva. Efectivament, la sol·licitud de la relació de persones autoritzades a perllongar la seva vida laboral i la seva pròrroga, si escau, és reiterativa de dues sol·licituds d'informació anteriors, les SAIP 495 i la 2491, i consta que la persona reclamant ja va obtenir la informació amb la única limitació de les dades personals identificatives dels afectats, sense que es pugui considerar lesiva aquesta limitació vist que la persona reclamant se'n va donar per satisfeta i va manifestar, en el marc del recurs de reposició, no tenir interès en les dades personals identificatives de les persones afectades, limitant el seu desacord, d'acord amb els propis termes del recurs de reposició i la reclamació posterior, a la pretensió d'obtenir informació referida a les desestimacions de les sol·licituds de perllongament de la vida laboral.

Per tant, ha quedat acreditat a bastament davant d'aquesta Comissió, en aquest procediment i en els previs mantinguts per les mateixes parts en relació amb la mateixa informació, que la persona reclamant ja ha obtingut de l'administració aquesta mateixa informació referida a les autoritzacions i pròrroques de perllongament de la vida laboral, i per al mateix període temporal, i per tant, no existeix un benefici per a la persona reclamant en obtenir-la de nou que justifiqui el perjudici per a l'administració de la tramitació de la nova sol·licitud i de la seva satisfacció de nou, el què comporta que la sol·licitud d'aquesta informació concreta s'hagi de qualificar d'abusiva i sigui procedent, en conseqüència, desestimar la reclamació parcialment i declarar ajustada a adret la resolució d'inadmissió del DEH en relació amb aquesta part del seu objecte.

Pel que fa a la informació relativa a les denegacions de sol·licituds de perllongament de la vida laboral i les seves causes, tot i que va ser objecte d'una petició prèvia en el marc d'un procediment de reclamació patrimonial, no es pot considerar que concorre el caràcter repetitiu, no només per un criteri formal, vist que no es va sol·licitar ni resoldre en el marc d'un procediment d'accés a informació pública sinó en un procediment de reclamació patrimonial aliè a les regles de l'LTAIPBG, sinó també perquè per un criteri material, atès que la informació no va ser lliurada a la persona reclamant i que la seva decisió administrativa de desestimació o inadmissió no ha estat objecte de validació per aquesta Comissió. Certament, la persona reclamant va presentar reclamació contra la desestimació de la informació, però en ser

extemporània, va ser inadmesa sense que aquesta Comissió s'hagi pronunciat sobre el fons de la petició d'informació d'aquesta informació i la seva adequació a l'LTAIPBG. No es donen, doncs, els requisits necessaris per considerar aquesta part de la sol·licitud objecte de reclamació manifestament repetitiva en abús de dret, i escau avaluar-ne ara la seva adequació a l'LTAIPBG.

La desestimació prèvia d'aquesta informació com a prova en el procediment de reclamació patrimonial va ser fonamentada en la manca de disposició per part de la Direcció General de Funció Pública (DGPF) d'aquesta informació incorporada al sistema de gestió informatitzada de personal, indicant que es trobaria en mans de cada departament i que resultaria complex obtenir-la sense que la prova fos rellevant per a aquell procediment. Al marge de que no pertoca a aquesta Comissió la revisió d'aquesta decisió, adoptada en el marc d'aquell procediment de responsabilitat patrimonial d'acord amb la seva pròpia normativa i al marge dels criteris i la finalitat de la llei de transparència, la seva reclamació davant la GAIP va ser inadmesa per extemporània sense major pronunciament, de manera que no existeix una validació per part d'aquesta Comissió de la inadmissió o desestimació de la informació reclamada com a sol·licitud d'informació pública ni de la seva adequació al règim jurídic de l'LTAIPBG.

Per tant, cal admetre la reclamació en relació amb les desestimacions de sol·licituds de perllongament de servei actiu acordades pel DEH des del 2017 fins al gener de 2020 i el seu motiu. Es tracta d'informació pública, en els termes en què la defineix l'article 2b LTAIPBG, i d'acord amb l'article 18.1 i 20 LTAIPBG, el seu accés només pot ser restringit pels límits legalment establerts, dels quals només correspondria aplicar el relatiu a la protecció de les dades personals. Efectivament, i a manca de major concreció o motivació de la sol·licitud i reclamació, no es pot descartar que la persona reclamant pretengui obtenir una relació identificada de les persones a les què se les va desestimar el perllongament de la seva vida laboral. Si així fos, correspondria aplicar el règim d'accés ponderat previst a l'article 24.2 LTAIPBG amb el resultat de limitar l'accés a les dades identificatives de les persones a les què s'ha desestimat la seva sol·licitud de perllongament de la vida laboral i el motiu, vist que no queda acreditat que per a la finalitat de l'accés (la comprovació d'un possible tracte discriminatori cap a ell) sigui rellevant, necessari i proporcionat desprotegir aquestes dades personals, de manera que s'ha de desestimar l'accés a la identitat de les persones afectades.

Quant a la complexitat de la tasca d'elaboració invocada en el marc d'aquell procediment patrimonial per desestimar la pretensió de prova de la persona reclamant, i sense qüestionar la proporcionalitat d'aquesta decisió en aquell àmbit, no pot ser aplicada per fonamentar la inadmissibilitat de la sol·licitud en aquest procediment d'accés a la informació pública sense tenir en compte els requisits i criteris interpretatius d'aquesta causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública prevista a l'article 29.1 LTAIPBG. En aquest sentit, cal tenir en

compte l'article 66 del Decret 8/2021, del 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública: "1. Als efectes del que preveu la lletra b) de l'article 29.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, han de ser inadmeses a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en les quals concorri, entre d'altres, alguna de les circumstàncies següents: a) Quan l'obtenció, l'extracció o la disposició de la informació sol·licitada impliqui una càrrega de treball inassumible o desproporcionada pel fet que la informació procedeix de diferents expedients, fonts d'informació, bases de dades o arxius, o es conté en un gran volum d'informació i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles. b) Quan l'elaboració de la informació requereixi una tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles. 2. Les administracions públiques han de motivar l'apreciació de qualsevol d'aquestes circumstàncies mitjançant, entre d'altres, una declaració dels recursos humans i materials necessaris per a l'obtenció i elaboració de la informació, i una ponderació d'aquests recursos amb els disponibles a l'òrgan competent per resoldre. 3. La inadmissió de les sol·licituds per aquesta causa no es pot justificar exclusivament en el volum de la informació si la tasca d'elaboració o de recopilació no revesteix complexitat".

En el procediment de reclamació patrimonial, la DGFP al·legava que aquesta informació no quedava incorporada a l'aplicatiu de gestió de personal, en el què només hi constaven les autoritzacions ja lliurades a la persona reclamant, i que li resultaria complexa demanar aquesta informació i obtenir-la de tots els departaments. Però la sol·licitud actual està limitada al DEH, i no ha quedat acreditat que, dins l'àmbit d'aquest departament, el servei de personal no dugui un registre específic o no pugui extreure de manera automatitzada aplicant un filtre de cerca, les resolucions de la Direcció de Serveis desestimant motivadament una sol·licitud de perllongament de la vida laboral resoltes en aquell rang de dates. És plausible que es pugui, i si així fos, la sola tasca d'eliminació de les dades identificatives de la persona afectada de les resolucions de desestimació no es podria considerar una tasca complexa d'elaboració que fes inadmissible la sol·licitud d'informació. Fins i tot si no es pogués extreure aquesta informació de manera automatitzada i calgués anar manualment a cada expedient de sol·licitud de perllongament de vida laboral per extreure'n la resolució motivada de desestimació, només es podria qualificar de tasca complexa d'elaboració si pel volum d'expedients a analitzar i per la dotació de recursos humans disponibles al Departament quedés acreditada la desproporció de l'esforç en termes de recursos públics que es requeriria per satisfer la sol·licitud d'informació.

Tenint en compte que correspon a l'administració la invocació d'aquesta causa d'inadmissió i la seva motivació i justificació adequada i suficient en la resolució d'inadmissió de la sol·licitud d'informació, sense que hi consti, i vist que no resulta evident i directament apreciable una desproporció de la tasca requerida al DEH per elaborar la informació, no és procedent apreciar d'ofici per part d'aquesta Comissió l'eventual complexitat de la tasca d'elaboració requerida per

satisfereix aquesta part de la sol·licitud, i en conseqüència amb l'anteriorment manifestat, s'estima parcialment la reclamació i es declara el dret de la persona reclamant a obtenir la relació pseudonimitzada de les sol·licituds de perllongament de la vida laboral desestimades i la seva motivació.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 27 d'octubre de 2022, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 591/2022 i declarar el dret de la persona reclamant a obtenir la relació pseudonimitzada de les sol·licituds de perllongament de la vida laboral denegades pel Departament d'Economia i Hisenda i la seva motivació, des del 1 de gener

de 2017 fins al 30 de gener de 2020, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.

2. Requerir al Departament d'Economia i Hisenda que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir al Departament d'Economia i Hisenda a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 591/2022 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.